

"Eindelijk kunnen de onderhandelingen beginnen" in Nieuw Europa (Juni 1970)

Source: Nieuw Europa. Tijdschrift voor Europese Eenheid. Juni 1970, n° 6. Den Haag. "Eindelijk kunnen de onderhandelingen beginnen", p. 119.

Copyright: (c) Europese Beweging in Nederland

URL:

http://www.cvce.eu/obj/eindelijk_kunnen_de_onderhandelingen_beginnen_in_nieuw_europa_juni_1970-nl-f5d45b6d-83c6-4976-bd00-cb4bc60972d4.html

Date de dernière mise à jour: 25/01/2023

Eindelijk kunnen de onderhandelingen beginnen

Eindelijk beginnen dan de onderhandelingen tussen de E.E.G. en Engeland, Denemarken, Noorwegen en Ierland, die ten doel hebben voor deze landen de poort van de E.E.G. te openen. Uitbreiding van de E.E.G. zonder dat dit afbreuk doet aan haar interne structuur en continuïteit is het doel van de hele, moeilijke en langdurige operatie. Men moet het zelfs positief stellen: deze uitbreiding moet een weg zijn tot verdieping van de samenwerking en tot verdere integratie, niet alleen in economisch maar ook in politiek opzicht.

Met dit laatste doelen we niet in de eerste plaats op een gezamenlijk buitenlands en defensie beleid, maar op het ontwerpen en uitvoeren van een politiek op alle terreinen, die nu al door de drie Verdragen van Parijs en Rome worden bestreken maar waarop men tot nu toe nog te weinig tot een echt gemeenschapsbeleid is kunnen komen.

In het verleden is de afzijdigheid van Engeland steeds een grote hinderpaal geweest tot verdere ontplooiing van de E.E.G. Daarvoor zijn structurele oorzaken aanwezig geweest: sommige E.E.G.-landen waren economisch sterker gericht op Engeland en het Gemenebest. Er zijn vooral psychologische oorzaken: Nederland is nu eenmaal meer Engels georiënteerd dan bv. België en Frankrijk. De Duitsers hebben steeds voor de pijnlijke en door hen ontweken keuze gestaan tussen een pro-Franse en een pro-Angelsaksische oriëntatie en als Engeland binnen de E.E.G. zal zijn zullen die verschillende gerichtheden wel blijven bestaan maar binnen één gemeenschap, die er niet door uit elkaar gedreven behoeft te worden.

Men moet zich niet wijsmaken dat de onderhandelingen gemakkelijk zullen worden nu Frankrijk zijn politieke tegenstand tegen het Britse toetreden heeft opgegeven. De technische problemen die om oplossing vragen zijn enorm groot en de oplossingen zullen zeker niet alleen door Frankrijk moeilijk worden aanvaard, al mag men wel verwachten dat Parijs hard zal onderhandelen. Er zullen zeker momenten komen dat Nederland of andere E.E.G.-landen oplossingen in de weg staan.

Het grote verschil met de onderhandelingen in 1961 is in ieder geval, dat geen der E.E.G.-regeringen zich om principiële, politieke redenen tegen het Britse toetreden verzet.

De onderhandelingen zullen verder herhaaldelijk stuiten op tegenstand in Engeland en van de kant der Britse regering zelf. Zij is niet van plan en ook niet in staat alles zonder meer te slikken en te onderhandelen met de rug tegen de muur. Men kan van E.E.G.-kant gemakkelijk overvragen. Er bestaat hier en daar - o.m. bij de Europese ambtenaren - een neiging om van de kandidaat-leden dingen te verlangen, die de Zes op dit moment zelf niet accepteren. Bovendien is het proces van toetreding in de eerste plaats voor Engeland moeilijk en vol zakelijke problemen. Londen moet op een minimum aan begrip van de kant der Zes kunnen rekenen.

Wij hopen op een zo kort mogelijke onderhandelingsperiode, die zich tot hoofdzaken beperkt en andere, secundaire kwesties regelt nadat Engeland als lid zal zijn toegetreden. Het zou gevaarlijk zijn de onderhandelingen aan te grijpen om langlopende meningsverschillen tussen de Zes onderling te willen beslechten in de een of andere zin. Dit geldt met name voor het geschil tussen Frankrijk en zijn partners over de positie van de Europese Commissie en over de beslissingen bij meerderheid binnen de Ministerraad.

Het primaire doel moet zijn Engeland zo spoedig mogelijk als lid op te nemen om het daarna tenvolle te doen meespreken over de institutionele problematiek en over alles wat de toekomst van de Gemeenschap aangaat. Zou men Engeland tijdens de onderhandelingen in de positie van arbiter in omstrede zaken willen drukken dan zou men dit primaire doel ernstig in gevaar kunnen brengen. Daarmee zou niet alleen het lidmaatschap van Engeland maar de toekomst van de hele Gemeenschap op het spel gezet worden.